

RONDOM

maart 2026

P G 'de E S h

Kerkdiensten van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken

zondag 08 maart	10:00 uur	Lieske Duim/40-III Collecten: Wereldvrouwendag en BRIES
zondag 15 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot/40-IV/cantorij/koffieconcert Collecten: Leger des Heils en Cantorij
zondag 22 maart	10:00 uur	ds. Ellie Boot/40-V Collecten: St. Moederzorg en Pastoraat
zondag 29 maart	10:00 uur	ds. Job de Bruijn/40-VI/Palmzondag/Jeugd-doe-dienst Collecte: Hospice Nijkerk
donderdag 02 april	19:00 uur	ds. Ellie Boot+?/Witte Donderdag/open dienst in PC
vrijdag 03 april	19:00 uur	ds. Ellie Boot+?/Goede Vrijdag/cnt/open dienst in Eshof Collecten: St. Hulpdienst Hoevelaken en Muziek en Liturgie
zaterdag 04 april	22:00 uur	ds Ellie Boot+?/Paasnacht/cnt/open dienst in Eshof Collecten: Actualiteit en Cantorij
zondag 05 april	10:00 uur	ds. Ellie Boot/paasmorgen/doop? Collecten: St. Moederzorg en Kinderdienst

Agenda activiteiten

dinsdag 03 maart	20:00 uur	College van diakenen	
woensdag 04 maart	13:30 uur 20:00 uur	Inlopmiddag Repetitie cantorij	
donderdag 05 maart	10:00 uur	Weidelaan 10	Wijkteam 9
woensdag 11 maart	20:00 uur	Repetitie cantorij	
maandag 16 maart	20:00 uur	Hogebrinkerweg 5	Wijkteam 6
woensdag 18 maart	13:30 uur 20:00 uur	Inlopmiddag Repetitie cantorij	
woensdag 01 april	13:30 uur 20:00 uur	Inlopmiddag Repetitie cantorij	
donderdag 02 april	14:30 uur	Nassaulaan 54	Wijkteam 8
woensdag 08 april	20:00 uur	Repetitie cantorij	

Indien geen locatie is aangegeven, vindt de activiteit plaats in De Eshof

Tussen schaduw, tussen licht

*Tussen schaduw, tussen licht,
is een woord verborgen,
toekomstdromen zijn in zicht
ergens wacht een morgen.
Rakelings is God nabij
als een schaduw aan je zij
en je mag geloven
tranen zullen drogen.*

*Samen horen, samen doen,
de sjalom uitdragen,
zoeken naar een goed fatsoen
hier in onze dagen.
Door het brood en door de wijn
weet je dat je er mag zijn
nauw met God verbonden
in dat zichtbaar wonder.*

*Wolken dragen dromen aan
dromen vol verlangen
dat het donker weg zal gaan
ons niet houdt gevangen.
Kyrie eleïson, God ontferm U,
keer U om,
laat Uw vrede komen
altijd bij ons wonen.*

Hanna Lam

'Leeg zijn' voor God

Op verzoek van de redactie heb ik de overweging van zondag 22 februari nog eens onder de loep genomen, zodat die geplaatst kan worden in de Rondom.

Het was de eerste zondag van de veertigdagentijd. De eerste zondag ook waarop een van de kruiswegstaties leidraad zou zijn. Bij de lezingen van deze zondag past de tiende statie: de afbeelding van Jezus die van zijn kleren wordt ontdaan. De lezingen zijn Genesis 3,1-9 en Matteüs 4,1-11. In beide verhalen speelt de 'diabolos'

een belangrijke rol. In beide verhalen probeert hij de mens te verzoeken. Is verzoeking niet altijd de verleiding om meer te willen zijn dan we zijn?

Ouder worden is niet gemakkelijk

Aan de ene kant gaat het vanzelf. Je hoeft er niets voor te doen. Elke dag word je een dag ouder. En dat gaat door totdat je uiteindelijk van ouderdom sterft. Of door een ziekte die je noodlottig wordt. Of totdat een ongeluk een einde aan je leven maakt.

Aan de andere kant is het een grote opgave. Want met het ouder worden gaan er ook allerlei deuren dicht. Vallen er mogelijkheden weg. Voel je hoe je beperkter wordt. En moet je dingen loslaten.

We krijgen er allemaal mee te maken. Hoe ouder we worden, hoe meer we moeten loslaten. Je kinderen – ze vliegen uit. Je ouders – ze overlijden. Je werk – je gaat met pensioen. Aan veel zijn we gehecht, van veel moeten we ons onthechten. Je werkkring, collega's. Je mobiliteit. Je lenigheid en snelheid. Je snelle verstand. 'We willen graag oud worden, maar we willen niet oud zijn,' is een bekende spreuk.

Het begint feitelijk al jong; misschien was je je al heel jong bewust van de dingen die voorbij gaan. Elke nieuwe levensfase doet je realiseren wat nu niet meer kan, of wat je niet meer hebt. Je laat je kindertijd achter je, waarin je onbekommerd kon spelen. De tijd van je opleiding en je eerste werkzame jaren, waarin je het verantwoordelijk-mens-zijn nog voor je uit kon schuiven. Je tijd als vrije jongere, nog niet gebonden. Je idealen en verlangens. Sterker wordt het besef dat je je moet onthechten wanneer je zo'n beetje over de helft van je leven bent. Nog sterker wanneer je ongeveer op driekwart lijkt te zijn. Stukje bij beetje word je, net als Jezus, steeds verder van al je kleren ontdaan.

Ouder worden is tegelijk nieuw. Een proces dat we nog niet kennen, we hebben er nog nooit mee kunnen oefenen.

>>>>>>>>>>>>

>>>>>>>> Iemand noemt het beeld van een winkelruit. Hij ziet er zichzelf in gereflecteerd. Ben ik dat? denkt hij verbaasd. Het beeld klopt totaal niet met zijn zelfbeeld. Ben ik dat, met die gebogen schouders? Dat dunne grijze haar? En ben ik nu gekrompen, of lijkt dat maar zo? Het liefst houden we zo lang mogelijk vast aan een beeld van onszelf dat ons beter bevalt. We zijn niet blij met rimpels. Kijken liever naar een geretoucheerde foto, of naar een portret dat door AI is gepimpt. We vinden het moeilijk om het beeld dat we van onszelf hebben bij te stellen, want het voelt als verlies. Dat doet zeer, en maakt bezorgd: ben ik nog waardevol? Tel ik nog mee? Jong, mooi, energiek, snel - dat zijn de predicaten die iemand van waarde maken in de ogen van de maatschappij.

De diabolos, letterlijk ‘uiteenwerper’, weet daar wel raad mee. Die helpt ons graag aan het geloof dat we onszelf moeten pimpen. Die helpt ons vol toewijding aan te grote wensen, wensen die ons menszijn te boven gaan. Wensen die met het tegenovergestelde van

loslaten en onthechten te maken hebben: met meer en beter en groter. Verzoeking is immers altijd de verleiding om meer te willen zijn dan we zijn. Zo maakt de uiteenwerper ons los van onszelf, los van God. Door onze vrees aan te wakkeren dat we tekortschieten. De slang in het paradijs zegt tegen Eva: als je eet van die boom in het midden van de tuin, zullen je de ogen opengaan. Je zult als god zijn! Het venijn zit in de suggestie: je zult als god zijn. Eva, zoals je bent, ben je onvoldoende. Je bent naakt, zorg dat je meer wordt dan je nu bent! En de slang heeft succes. Prompt voelen Adam en Eva zich naakt. Ze beginnen zich te bedekken met vijgenbladeren. Ze voelen zich niet langer voldoende. ‘Mens, waar ben je?’ roept God. Niet omdat hij Adam en Eva niet kan vinden. Maar omdat ze hun menszijn hebben verlaten. Ze voelen zich niet langer voldoende als mens. En zoals ook wij dat kunnen doen, bedekken ze zich met vijgenbladen, met prestaties en maskers, om niet zichtbaar te zijn als de kwetsbare mens die ze zijn.

In het evangelie van Matteüs gaat de diabolos een stapje verder. Verleidde hij Adam en Eva nog eenvoudigweg tot bedekking van hun menszijn, Jezus probeert hij met chique merkkleding te verzoeken. Luister eens, Jezus, zegt hij. Je bent nu al veertig dagen onzichtbaar. Dat is funest voor je socials. Mensen hebben honger, ze hebben oplossingen nodig. Als jij nu van die stenen brood maakt, ben je in één klap de belangrijkste man van het Midden-Oosten. Je bent dan niet zomaar een mens; je bent een provider. Dan ben je pas iemand! Maar Jezus zegt: ik wil geen bakkerij openen en ook geen probleemoplosser zijn. Ik wil horen dat ik ‘kind’ ben. Een mens leeft niet van het ‘iets’ dat hij presteert, maar van het ‘niets’ waarin God kan spreken.

De uiteenwerper geeft het niet op. Prima, zegt hij. Jij wilt diep gaan. Maar doe het dan met stijl. Spring van die tempel. Een spectaculaire redding door engelen! Denk aan de publiciteit. Je wordt een ster! Dan ben je influencer! Maar Jezus zegt: je wilt dat ik God gebruik om mijzelf in de etalage te zetten. Maar God is geen vangnet voor mijn stunts. Ik hoef niet te vallen om te weten dat ik gedragen word. Ik hoef niet een prestatie te leveren in de ogen van de mensen om een waardevol mens te zijn voor God.

De diabolos probeert het nog één keer. Laatste poging om van jou iets te maken, zegt hij. Kijk naar al die macht van grote heersers. Jij kunt de wereld verbeteren. Je hebt er het juiste charisma voor. Geen chaos meer, geen kapotte mensen, geen verdrukking of onrecht. Je bent dan de ultieme CEO van de schepping! Maar Jezus zegt: dat is een grote leugen, dat ik de wereld moet bezitten om van betekenis voor haar te kunnen zijn. Juist door niets te bezitten, laat ik zien waar het om gaat: dat je geen macht of status nodig hebt. Dat je er mag zijn zoals je bent en dat je niet meer nodig hebt dan jezelf.

Hier, op deze kruiswegstatie [vorige blz. - red] zien we het resultaat van Jezus’ woestijnreis. De diabolos is verdwenen. Hier wordt Jezus door soldaten beroofd van zijn kleren. In de ogen van de wereld vernederen ze hem. Ze reduceren hem tot niets. Maar het werkelijke ‘niets’ heeft Jezus in de woestijn al ervaren. Hij weersprak de diabolos in zichzelf. Hij zwichtte niet voor de verzoeking ‘iemand’ te worden in de ogen van de wereld. Weigerde de mantels van macht, status en succes. Naakt stond hij voor de winkelruit van God. Hij laat daarmee een voorbeeld zien waarvan we wel aanvoelen hoe groots en waardevol het is. En waarbij je je tegelijk afvraagt: kan ik hier ooit bij? Kan ik ooit zó loslaten als hij? Kan ik net als hij ooit aanvaarden met lege handen te staan – en kan ik dan geloven en accepteren dat dat voldoende is?

Het zou weleens een van onze belangrijkste taken kunnen zijn in het leven – en zeker bij het ouder worden. Vanuit spiritueel oogpunt is ouder worden een ‘gratis cursus in onthechting’, zoals Jean-Jacques Suurmond het zegt. We móeten wel onthechten en loslaten, we kunnen geen andere kant op. Dingen die we eerst belangrijk vonden, valolen weg. Rollen en functies en meningen vallen af. Ons leven en onze gezondheid, die we als ons eigendom beschouwen, worden almaar minder. Dat voelt in eerste instantie vooral als verlies. Maar is het dat ook? Of kunnen we gaandeweg ontdekken, kijkend naar de man die alles liet vallen, dat we werkelijk vrij zijn wanneer we eindelijk niets meer hoeven te zijn?

En kunnen we dan net als hij, als we ons steeds verder onthechten, beleven hoezeer God aan ons is gehecht?

Ellie Boot

Vanuit de kerkenraad

Kleine kerkenraad - 25 feb. 2026: Harmen Lanser, ds. Ellie Boot, Nanno Vlaanderen, Jan Vogel, Dora den Hartog, Frits Harmsen en Rudi Coppoolse

Tijdens de maandelijkse kleinekerkenraadvergadering hebben we weer de nodige bestuurlijke onderwerpen met elkaar besproken die wij graag met de gemeente willen delen.

We hebben een verzoek ontvangen van de **Vredeskerk uit Nijkerk** om een keer als moderamen bij elkaar te komen voor verdere kennismaking. Vanuit de missie en invulling van de kerkdiensten lijken onze gemeentes veel overeenstemming te hebben en daarom is het goed om elkaar wat beter te leren kennen. Ellie, Laura en ik maken hiervoor een afspraak. We hebben ook de **Iftarmaaltijd (27 februari in de Eshof)** besproken. Als kerkenraad zijn we heel blij dat we dit voor de tweede keer kunnen doen. Het toont het open karakter van de Eshof, die iedereen welkom wil heten. Mooi dat het initiatief vanuit de moslingemeente is gekomen, die ons dus als gastvrij beschouwt.

De commissie van diakenen deed verslag van de zeer succesvolle actie voor de Voedselbank. Een opbrengst die ver lag boven wat we hadden gehoopt en die door de Voedselbank dankbaar werd ontvangen.

Het pastoraat heeft de lezing met dhr. Verheij verzorgd. De uitnodiging is niet alleen binnen onze gemeente, maar ook bij andere gemeentes in Hoewelaken en Nijkerk gedeeld. We hopen op een mooie opkomst en een fijne avond.

De kerkrentmeesters hebben het AVG-document (ten aanzien van privacybewaking in onze kerk) bijgewerkt en actueel gemaakt. De vernieuwde versie is op onze website te vinden. Ook is het eindrapport "Toekomst Eshofmedia" gepresenteerd, met de nodige observaties en aanbevelingen voor de Rondom, de Nieuwsbrief, de Website en onze Facebook. De aanbevelingen zijn gedeeld met de betrokken redacties en de kerkrentmeesters gaan kijken hoe de centrale onderwerpen verder uitgewerkt gaan worden.

Als laatste onderwerp is de **samenwerking met de Stuw** besproken. Tijdens de verbouwing van de Stuw (vanaf sept. '27) zullen wij als Eshof tijdelijk onze ruimtes beschikbaar stellen voor verenigingen die momenteel in de Stuw een zaaltje huren. Er is goede afstemming om te zorgen dat zowel onze eigen behoefte aan ruimte, die van onze huidige huurders en die van de tijdelijke huurders vanuit de Stuw, goed op elkaar aansluiten. Ook andere samenwerkingen, zoals gebruik van elkaars faciliteiten, zijn onderdeel van deze gesprekken, waarbij onze beheerder Hans van Eck en de kerkrentmeesters betrokken zijn.

Harmen Lanser

Oekraïne

De druk neemt toe. Bid je mee met ons team in Odesa? De berichten uit Oekraïne blijven ons raken, we lezen het dagelijks in het nieuws. Terwijl de oorlog voortduurt, wordt de druk op ons team in Odesa steeds groter. De aanvallen nemen toe, de onzekerheid groeit en het dagelijks leven wordt zwaarder.

Onze Mission Possible collega uit Odesa, Tanya, deelt het volgende bericht:

“Bij ons is alles goed. Toegegeven, het is al 2 weken strenge vorst. Elektriciteit is vaak uitgeschakeld. Vanavond werd Odesa opnieuw beschoten, na een korte pauze.”

Deze woorden zeggen veel. Alles is goed, en tegelijk is niets vanzelfsprekend. De kou is streng, stroom valt regelmatig uit en raketaanvallen keren steeds terug. Onlangs werd zelfs een kerk geraakt, op korte afstand van ons kantoor. De foto die je hierbij ziet, laat zien hoe dichtbij het geweld komt.

Al meer dan 30 jaar aanwezig

Mission Possible werkt al ruim 30 jaar in Oekraïne. Ook nu blijven we, samen met onze lokale collega's, naast mensen staan die leven met angst, verlies en trauma. Juist in deze omstandigheden gaat het werk door.

Ons team in Odesa zet zich dagelijks in voor:

- Lokale kinderbijbelclubs, waar kinderen Hoop vinden en tot rust komen

€15 per kind per week

- Noodhulp in de vorm van brandhout, zodat gezinnen kunnen overleven in de kou

6 weken brandhout voor €75

- Voedselpakketten voor gezinnen die alles zijn kwijtgeraakt

€15 voor 1 week voedsel

- Traumazorg voor vrouwen en moeders die diepe wonden dragen

€30 per cursus per vrouw

Deze hulp is hard nodig. Maar als we onze collega's vragen wat we met de kerken in Nederland moeten delen, vragen ze om gebed.

Gebedspunten vanuit Odesa

Het team vraagt de kerken in Nederland om mee te bidden voor:

- Bescherming van onze collega's en hun gezinnen.
- Voor uitbreiding van het team, nu steeds meer hulp nodig is.
- Voor snel herstel van de aangevallen infrastructuur.

Sommige mensen zitten weken zonder warmte, elektriciteit en water.

- Genezing voor vrouwen en moeders die leven met trauma.
- Hoop voor kinderen die opgroeien in oorlog.

Wil je als kerk deze gebedspunten meenemen in de dienst, in de gebedsgroep of thuis? Juist nu is het van onschatbare waarde om samen voor Oekraïne te blijven bidden.

Dank je wel dat je naast ons staat. In gebed, in betrokkenheid en waar mogelijk ook in geven. Samen bouwen we, zelfs in oorlog, aan Hoop.

Wil je, naast het gebed, ook financieel geven? Maak het dan over op NL65 ABNA 08370064 73 o.v.v. Oekraïne of gebruik bijgevoegde QR-code. Dank je wel!

*Hartelijke groeten,
Bert, Gerande en Thea,
Team Mission Possible Nederland*

Kinder bijbelclub

Tanya met de kinderen

Hulpgoederen uitdelen

Officiële aankondiging pelgrimsreis Praag 2026

Gaat u met ons mee op deze bijzondere pelgrimsreis? Na de vooraankondiging informeren wij u hierbij graag uitgebreid over de pelgrimsreis naar Praag, die in september 2026 zal plaatsvinden.

Samen met *pastor Fred Kok* maken wij een **10-daagse pelgrimsrondreis per luxe touringcar**, met vertrek vanuit Hoevelaken. Tijdens deze reis bezoeken wij diverse bijzondere steden en pelgrimsplaatsen, met als eindbestemming het prachtige **Praag**. Praag is bekend om haar indrukwekkende historische gebouwen, kerken en intieme, soms mysterieuze pleinen. Niet voor niets wordt zij de stad van de honderd torens genoemd: een unieke bouwkundige mengeling, gedomineerd door het oudste kasteel van Europa.

Globaal reisprogramma

- Dag 1: Hoevelaken – Trier
- Dag 2: Trier – Abdij Maria Laach
- Dag 3: Limburg an der Lahn – Würzburg
- Dag 4: Würzburg – Bamberg – Pilsen
- Dag 5: Pilsen – Praag
- Dag 6: Praag
- Dag 7: Praag
- Dag 8: Praag – Bayreuth
- Dag 9: Bayreuth – Fulda
- Dag 10: Fulda – Hoevelaken

Wandelen en bezinning

Tijdens de reis is er gelegenheid tot wandelen, waaronder:

- een avondwandeling,
- een stadswandeling met rondleiding,
- een wandeling rond het Laacher See,
- en een pelgrimswandeling van circa 8 kilometer naar het graf van de heilige Bonifatius.

Daarnaast zijn er gezamenlijke momenten van bezinning en vieringen onderweg.

Praktische informatie

- Prijs onder voorbehoud van wijzigingen en op basis van 30 deelnemers € 1850 met toeslag € 400 voor een 1-persoonskamer. Gedeelde kamers is mogelijk om de extra kosten uit te sparen.
- Vertrekdatum: dinsdag 15 september 2026 vanuit Hoevelaken (vertrektijd volgt later)

Presentatie- en informatieavond:
donderdag 9 april, 20.00 uur, inloop vanaf 19.30 uur
Locatie: De Kom, Hamersveldseweg 51, Leusden (het zaaltje naast de St. Jozefkerk)
Tijdens deze avond wordt het volledige programma toegelicht, u hoort wat inclusief is en er is ruimte voor vragen. U kunt zich nu al aanmelden of tijdens de informatieavond. Wij kunnen max. 30 pelgrims meenemen.

Aanmelden kan via Willie van Kooij

Wij hopen velen van u te mogen ontmoeten op deze bijzondere pelgrimsreis. Indien u vooraf al vragen heeft, bel of mail me gerust.

*Hartelijke groet,
Willie van Kooij*

DIT IS JE KANS!

- Altijd al iets willen doen binnen De Eshof, maar liever niet vergaderen?
- Altijd al willen bijdragen, maar liever wel op je eigen tijd?
- Altijd al die betrokkenheid willen tonen, maar het is er nog niet van gekomen?

DIT IS JE KANS!

Zowel binnen wijk 4 als wijk 2 hebben we versterking nodig. Bij wijk 4 betreft het o.a. adressen op de Monshouwerlaan en de Sportweg, bij wijk 2 de Veenslagenweg en aangrenzende straten.

Informeer gerust wat het werk als **contactpersoon** inhoudt, of ... altijd al aan willen melden? Doen! We kijken naar je uit.

Informeer voor wijk 2 bij:
Petra Bloemendaal
Jacqueline Berends

Informeer voor wijk 4 bij:
Inge Pie
Ellen Hofman

Linda de Wals/Niels Hoofdman in Irak en Palestijnse gebieden

Linda de Wals en Niels Hoofdman ‘ontdekken’ elkaar in 1984 op de politieschool in Harlingen. Ze zijn nog steeds samen. Beiden werken ze, vanuit de politie, in een Europese missie: Linda in Irak, Niels in de Palestijnse gebieden. Het verandert hun kijk op de wereld. Op 9 en 23 maart vertellen ze erover in de Eshof.

Na de politieschool werken Niels en Linda twaalf jaar ‘in ’t blauw’ op straat. Daarna vervolgen ze hun loopbanen in vakgebieden binnen de politie. Ook in de functies die volgen, willen ze bijdragen aan ‘goed politiewerk’. Of het nu gaat om politieonderwijs, het ontwikkelen van diversiteitsbeleid of investeren in integriteit.

Inspiratiebron

Naast haar werk volgt Linda twee extra studies: Italiaanse taal en cultuur en Zingeving en spiritualiteit. Ze is actief binnen de Paulusgeloofsgemeenschap in Hoevelaken. Het geloof is voor haar een bron van inspiratie voor haar werk en hoe ze in het leven staat. Linda: ‘In artikel 3 van de Politiewet staat dat de politie de rechtsorde moet handhaven en hulp moet bieden aan mensen die dat nodig hebben. Mensen moeten zich veilig voelen en beschermd weten. Er zijn voor elkaar, daar gaat het om.’

Missies

In de aanloop naar Linda’s missie naar Irak is Niels aanwezig op een partnerdag. Hij raakt zo enthousiast dat hij zich ook aanmeldt. Linda gaat anderhalf jaar naar Irak, Niels een jaar naar de Palestijnse gebieden. Linda verblijft in het Al Rasheed Hotel in Bagdad. Veiligheid betekent in Irak iets anders dan bij ons. Als Linda op pad gaat, draagt ze een kogelwerend vest en reist ze in een klein konvoi. Ze helpt de Irakezen met het invoeren van een goed drugsbeleid: minder repressief, meer aandacht voor preventie, mensenrechten en gender.

‘Toen Islamitische Staat voet aan de grond kreeg, nam het drugsprobleem sterk toe. Als mensen vreselijke dingen moesten doen, werd hun vaak drugs gegeven. Ik bracht onder andere wetenschappelijke kennis in van het Trimbos-instituut, voor de Irakezen een eyeopener.’ Linda is trots op wat in anderhalf jaar is bereikt: ‘Het Westen heeft Irak in chaos achtergelaten en daar heeft IS van geprofiteerd. Ik heb gewerkt aan verbinding tussen Irak en Europa en hoop dat ik iets heb kunnen goedmaken van de fouten die we daar hebben gemaakt.’

Veerkracht

Niels traint en adviseert de Palestijnse politie op de bezette Westelijke Jordaanoever. Het doel is te werken aan een goed functionerende politie en rechtsstaat, als stap naar een tweestatenoplossing, een doel waaraan de EU blijft vasthouden. ‘De rechteloosheid in de Palestijnse gebieden is decennia aan de gang. Denk aan de bezetting, spanningen rond het steeds meer innemen van land, geweld en vernielingen. En dan kom ik met mijn Europese normen en waarden over hoe een politieagent zich verantwoordelijk hoort te gedragen. Toch werd ons werk erg gewaardeerd. Sommige cursisten zaten vanwege checkpoints uren in de auto om bij de training te komen. Wat mij vooral bijblijft, is de veerkracht van de mensen. Ze blijven hopen dat het ooit beter wordt. Ze zijn trots op hun land, ondanks alle ellende.’

Verwende kinderen

Eenmaal terug in Nederland moeten ze allebei weer wennen. Niels: ‘Ik ben nu 42 jaar bij de politie, maar dit missiejaar had op mij de grootste impact. Je komt terug in een land waar bijna alles goed geregeld is, maar waar mensen klagen, ontevreden zijn en elkaar om de kleinste dingen de maat nemen. Dat begrijp je dan niet meer.’ Linda: ‘We gedragen ons hier soms als verwende kinderen. Eigenbelang lijkt belangrijker dan omzien naar elkaar. Eng nationalisme voelt bekrompen – ik voel me steeds meer een wereldburger.’

In de Eshof

Op maandag 9 maart vertelt Linda de Wals over haar ervaringen in Irak.

Aanvang: 20:00 uur (zaal open 19:30 uur).

Op maandag 23 maart spreekt Niels Hoofdman over zijn jaar in de Palestijnse gebieden.

Aanvang: 20:00 uur (zaal open 19:30 uur).

Voor beide avonden geldt: toegang gratis (bijdrage voor de Eshof welkom). Aanmelden is niet nodig.

Ben de Graaf

Een weg van hoop

Tot en met Pasen hangen in de Eshof veertien kruiswegstaties, zoals ook in veel Rooms-Katholieke kerken te bewonderen zijn. Aalt Visscher, de maker, noemt ze een stripverhaal over de laatste dag uit het leven van Jezus. Ze zijn gebaseerd op de Bijbel én op verhalen uit de kerkelijke traditie. Samen brengen ze de weg van Jezus naar zijn kruisiging in beeld. Je mag er je eigen teksten bij bedenken, want ze gaan ook over ons eigen, menselijk lijden.

Aalt is een doener. Dat was hij al als kind. Altijd al was hij gek van tekenen, schilderen en het bedenken en maken van grappige installaties. Zijn huis in De Glind staat er vol mee. Zijn kinderen en kleinkinderen zijn er dol op. Hij is idolaat van fietsen en maakt ze zelf. Pionier op het terrein van duurzaamheid en internet. Voortdurend borrelt het in zijn hoofd. Altijd is hij wel iets met zijn handen aan het maken. Meer ideeën dan tijd. Nog steeds.

Tot zijn pensioen zes jaar geleden, werkte Aalt in het beroepsonderwijs in Ede. Lesgeven in creatieve vakken, en coördinerende taken. Toen was er minder tijd om zijn creativiteit bot te vieren. Maar nu hij gepensioneerd is, heeft hij tijd. Tijd voor waar zijn hart naar uitgaat: kunst en speelse installaties. Soms komen maakdrang en kunst samen, zoals in de twee bomen, één van afval-metaal en één van afvalhout, op de Stiltedag van de Eshof.

In 2013 ging Aalt op een zelfgebouwde fiets naar Santiago de Compostella. De tocht inspireerde hem tot zijn kruisweg. In 2025 hingen de staties gedurende de Stille Week in de kerk van De Glind. Van Aswoensdag tot Pasen 2026 hangen ze in de Eshof. De kruisweg bestaat uit veertien afdrucken van lino'sneden; voor elke statie één. Ze hangen aan de achterwand en de zijwand van de kerkzaal. De reeks begint bij het raam in de achtermuur met de veroordeling door Pilatus. Ze eindigt met de veertiende statie, de graflegging. Dat is in de hoek bij de levensboom en het levend water van Herman Julsing.

Voor Aalt staan de staties symbool voor wat er vandaag de dag met de wereld aan de hand is. Politici die hun handen in onschuld wassen en mensen die lijden zoals in Ukraine. Vrouwen en de kinderen die dat lijden zien en mee dragen. Met Pasen is er daarom ook een vijftiende statie, over de opstanding. Voor Aalt hoort die er bij. Het mag niet stoppen bij de veertiende statie, bij de dood. De staties zijn de opmaat naar Pasen. Zonder opgestane Heer is het verhaal - ons verhaal - niet af. De weg van het lijden is ook een weg van hoop.

Elke week wordt aan de voorganger gevraagd welke van de veertien staties extra aandacht krijgt. Die hangen we dan voorin de kerk. En met Pasen dus de speciale van de opstanding. Op de vensterbank bij het raam in de achterwand liggen enkele A4tjes met alle staties. Daar ligt ook een boekje waarin je je reactie, opmerkingen en vragen kwijtkunt.

En kijk eens op de site van Aalt: <https://fietsanders.nl>

Feye Duim

1e collectes maart 2026

Zondag 8 maart 2026 Wereldvrouwendag: Queen of Peace maandverbandproject in Uganda

Het zelf maken van uitwasbare maandverbanden was een van de topacties van het jongerenteam dat destijds naar Queen of Peace is gegaan. En het allermooiste....het werkt nog steeds! De aanleiding voor dit project waren de gevolgen van geen (of onvoldoende) onderwijs voor meisjes...

Van de schoolleiding is destijds de vraag gekomen of we mee wilden denken hoe we de meisjes kunnen helpen om hun middelbareschooldiploma te halen. Het bleek dat steeds meer meisjes in het 2e of 3e jaar van hun middelbare school stopten omdat ze te veel achterstand opliepen die niet meer in te halen was. Hierdoor wordt de kans groter om afhankelijk van een man te zijn, nemen kind-huwelijken toe en vermindert de kans op zelfontplooiing en zelfstandig in haar eigen levensonderhoud kunnen voorzien voor meisjes.

Na onderzoek, wat best moeilijk was i.v.m. met het taboe wat rond menstruatie hangt, bleek dat de meisjes steeds vaker thuis moesten blijven tijdens hun menstruatie.

De belangrijkste reden was dat er in de gezinnen geen geld was voor maandverband. Ik kwam toen al snel op het wasbare verband uit, dat in ecologische milieukringen in opkomst was i.v.m. katoenteelt en afvalbeperking.

Elk schooljaar krijgt ieder meisje 5 verbanden, een transportzakje, een stuk zeep en een zakje zout (vuile verbanden een nacht in de week zetten in zout water i.v.m. hygiëne).

Deze verbanden worden genaaid door het naaiatelier van de school. En de materialen sponsoren we met deze actie.

Ook leren alle nieuwe leerlingen (meisjes en jongens) in het eerste jaar hoe ze zelf de verbanden kunnen naaien.

Tijdens corona heeft Mieke van Vliet-Hogervorst hier mondkapjes voor genaaid en verkocht, en van dat geld zijn daar toen ook mondkapjes voor leerlingen en personeel genaaid door de naaisters van de school. Nu vragen wij in deze collecte uw ondersteuning zodat we het project kunnen voortzetten. Alvast dank

Zondag 15 maart 2026 Leger des Heils

Het Leger des Heils biedt hulp aan mensen zonder huis in de breedste zin van de betekenis. Hulp door eten te verstrekken aan mensen die op straat leven, hulp in de vorm van dag- en nachtopvangvoorzieningen, maar ook hulp in de vorm van crisisopvang voor mensen die ineens geen dak meer boven hun hoofd hebben. Juist in deze donkere dagen is uw bijdrage van harte welkom!

Zondag 22 maart 2026 Stichting Moederzorg

Saskia van 't Veer komt in haar werk als kraamverzorgster regelmatig bij gezinnen waar een kind in armoede geboren wordt. Het grijpt haar altijd enorm aan om ouders of een alleenstaande moeder na de bevalling te moeten achterlaten in een situatie die onveilig, stressvol en armoedig is. Daarom besloot zij te willen helpen en is Stichting Moederzorg (SMZ) opgericht. Wat Saskia o.a. aantreft zijn kapotte, onveilige tweedehands spullen zoals bedjes, kinderwagens en boxen. Vieze beschimmelde matrasjes, geen of te weinig lakentjes, dekentjes, handdoeken, bevallingsbenodigdheden etc.

Ook doneert de stichting met enige regelmaat luiers aan de voedselbank Amersfoort. Help je mee moeders financieel te steunen zodat zij beter voor hun kinderen kunnen zorgen?

Zondag 29 maart 2026 Eigen diaconie

Naast de vele diaconale organisaties die wij steunen en waarvoor vaak een collecte bestemd is, heeft de diaconie van de Eshof ook uw steun hard nodig.

Met uw steun kunnen wij gezinnen in Hoevelaken die in financiële nood verkeren, op weg helpen. Algemeen doel van deze hulpverlening is mensen de weg wijzen, te begeleiden naar zo zelfstandig mogelijk functioneren in de maatschappij en zo nodig financiële hulpverlening. In noodsituaties is het mogelijk eerst crisis hulp te verlenen door geld of goederen te geven. Helaas zijn er nog veel gezinnen in Hoevelaken die deze steun heel hard nodig hebben.

Herman Julsing

AUTODIENST

maart: Frits Harmsen

Over veiligheid, openheid, en de moed om te spreken

door Jan Hofman

Al meer dan dertig jaar ben ik, zijn wij, lid van de Eshof. In al die jaren heb ik onze gemeente leren kennen als een plek waar openheid, veiligheid en gelijkwaardigheid centraal staan. Een gemeenschap waar mensen elkaar durven aan te kijken, durven aan te spreken en durven te vertrouwen. Dat is bijzonderder dan we soms denken. Het is niet vanzelfsprekend — niet in elke kerk, niet in elke vereniging, niet op elke school en niet in elke sportclub.

Stichting Ik was een kind

Sinds januari vervul ik de rol van penningmeester in de Raad van Toezicht van de stichting *Ik was een kind*. Deze stichting is ontstaan vanuit het levensverhaal van Anneloes van 't Licht. In de documentaire “Ik was een kind” vertelt zij hoe zij jarenlang seksueel misbruik moest doorstaan binnen haar eigen gezin, en hoe een gesloten geloofsgemeenschap, ongezonde machts-structuren en een doofpotcultuur haar isolement versterkten. De documentaire, gemaakt door Geertjan Lassche, maakt deel uit van de EO-serie De 10 geboden en behandelt het vijfde gebod: Eert uw vader en uw moeder, maar plaatst daarbij de kritische vraag hoe eerbied kan omslaan in onderdrukking en onrecht. Deze is te zien op: [Ik was een kind | NPO Doc](#).

Impactavonden

Anneloes besloot dat zij haar ervaringen niet alleen voor zichzelf wilde verwerken, maar inzetten om anderen te helpen. Daarom organiseert de stichting *Impactavonden*: bijeenkomsten waar slachtoffers, partners, naasten en betrokken professionals samenkomen in een veilige omgeving om te delen, te luisteren en erkenning te vinden. Ik ben zelf bij zo'n avond aanwezig geweest. Het raakte me diep hoeveel mensen — gemiddeld wel dertig tot veertig per bijeenkomst — te maken hebben gehad met misbruik, direct of indirect. Het aantal is schokkend. Maar nog schokkender is de stilte waarin velen jarenlang gevangen zaten. Een stilte gevoed door schaamte, loyaliteit, macht, miskenning of religieuze rechtvaardiging. Wat ik daar leerde, en wat iedereen zou moeten horen, is dit: **Het is nooit jouw schuld. Nooit.**

Een opdracht voor ons allen

Ons brein wil geloven dat de wereld goed is, dat mensen goed zijn. Vaak is dat gelukkig zo. Maar niet altijd. Misbruik komt overal voor, in alle soorten gemeenschappen, ook waar we het niet verwachten of niet willen zien. Dat maakt het juist zo belangrijk dat we in onze eigen gemeenschap blijven werken aan een cultuur van veiligheid, openheid en gelijkwaardigheid.

Daarom deel ik graag deze oproep met jullie als gemeenteleden van de Eshof:

Blijf een open gemeenschap.

Waar ruimte is voor gesprek, twijfel, vragen en grenzen.

Blijf een veilige gemeenschap.

Waar interne en externe vertrouwenspersonen beschikbaar zijn en zichtbaar blijven.

Blijf een gelijkwaardige gemeenschap.

Waar niemand boven een ander staat en waar macht nooit een vrijbrief wordt.

En voor iedereen die zelf iets heeft meegemaakt — of iemand kent die ermee worstelt — wil ik vanuit mijn hart zeggen: je hoeft het niet alleen te dragen.

De impactavonden van de stichting *Ik was een kind* bieden een veilige, warme en professionele plek om gehoord te worden. Ik kan ze van harte aanbevelen.

Kijk voor meer informatie op: www.ikwaseenkind.nl

Laten we samen blijven bouwen aan een Eshof waar iedereen zich gezien, beschermd, en volledig mens mag voelen.

Jan Hofman

Update ZWO

In deze update nemen we afscheid van Annika. Zij stopt met de werkgroep ZWO. Ook willen we iedereen uitnodigen om aanwezig te zijn bij de bijeenkomst over Grace Home in India. Dit naar aanleiding van de projectreis van Zeger en Gerwin Duine in maart. En de voorbereidingen voor de gezinsreis naar Georgië zijn door gegaan.

Afscheid Annika van de ZWO

De afgelopen jaren heeft Annika van Oosterom deel uitgemaakt van onze werkgroep ZWO. Ze is mee geweest naar Queen of Peace in Uganda in 2018. Zij was deelnemer aan de diaconale projectreis. Na deze reis was de wens om in 2020 een nieuwe diaconale reis te organiseren naar Georgië; Annika was een van de initiatiefnemers. Toen bleek dat de reis na anderhalf jaar voorbereiden vanwege Corona niet door kon gaan, sloot ze zich aan bij de ZWO werkgroep. Vanaf 2021 heeft de ZWO de jongerenreis overgenomen en is een meerjarenplan gemaakt met Eliso en Beso in Georgië. Annika heeft hierin een actieve rol gehad; zij is mee geweest op de verkenningsreis naar Georgië in 2023 en met de diaconale jongerenreis in 2024. Ze stopt met de ZWO en gaat verder met haar werk bij MAF (Mission Aviation Fellowship). Wij bedanken Annika voor haar bijdrage de afgelopen jaren en wensen haar alle goeds in de toekomst.

Bezoek aan Grace Home in India

Zeger en Gerwin Duine gaan van 12 tot 21 maart 2026 een bezoek brengen aan Grace Home in India. Het is een mooie gelegenheid om uitgebreid met Annie en John bij te praten en een goed beeld te krijgen van de situatie van Grace Home in Delhi.

Hoe is het nu met de kinderen en hoe gaat het met de samenwerking met partners en de overheid?

We gaan ook naar het zuiden van India, daar is de tweede vestiging van Grace Care India. We zijn benieuwd naar de ontwikkeling op deze locatie in Palakkad en welke activiteiten er nu plaatsvinden.

Met deze reis geven we moreel support aan John en Annie met hun werk voor Grace Home en willen we samen kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen de komende jaren.

Uitnodiging 12 april 2026

Na terugkomst willen Zeger en Gerwin graag vertellen over hun bezoek aan India na de kerkdienst op 12 april. Een mooie gelegenheid om samen terug te gaan naar de periode van 2010-2014 waarin de Eshof een belangrijke bijdrage heeft geleverd aan de bouw van het Grace Home gebouw. Op deze avond brengen we Grace Home weer even in ons midden met verhalen, foto's, plannen en uitdagingen en staan we stil bij de jarenlange support van de stichting Grace Care in Nederland. Iedereen is welkom na de dienst op 12 april 2026. De bijeenkomst start rond 11.30 uur.

Gezinsreis Georgië

In de vorige Rondom hebben we vermeld dat William en Lisa Bouw, Esther, Gerwin, Zeger en Eden Duine met elkaar een gezinsreis naar Georgië gaan maken. De tickets zijn geboekt en het dagprogramma wordt nu uitgedacht.

Eliso, Darina en Beso vinden het mooi dat we dit jaar weer vanuit de Eshof op bezoek gaan. We hebben ook al vijf jaar met elkaar opgetrokken en meegeleefd met financiële en morele

support en samen de handen uit de mouwen gestoken. Het Day Care Centrum willen we in de eerste week van ons verblijf openen. Hiervoor moeten nog enkele dingen gebeuren. Beso gaat zorgen dat de komende maanden de tegelvloer wordt gelegd, de verwarming geïnstalleerd en er wordt nagedacht over de inrichting van de ruimtes: keuken, centrale ruimte, slaapkamer en toiletruimte. Tijdens ons verblijf is het plan dat we gaan werken aan de laatste loodjes; muren sauzen, inrichten van de ruimtes, de buitenruimte netjes maken. En dan.... Zien we met elkaar uit naar de officiële en feestelijke opening!

Groeten van het ZWO team
Henry, Wim en Gerwin

Kunstpalet 033 in de Eshof

Van 9 tot en met 12 april tonen verschillende (amateur-) kunstenaars hun werk. De kunstroute, zo mogen we het wel noemen, is te vinden in het hele 033 gebied. Voor de Eshof een mooi moment om de deuren weer te openen voor kunstenaars en belangstellenden uit de hele omgeving. In de Eshof komen kunstwerken van docenten en cursisten van Kunstcentrum Collage. Maar ook in Kunstcentrum Collage zijn kunstwerken te bewonderen. Meer informatie over (veel meer) deelnemende kunstenaars en locaties is te vinden op: www.kunstpalet033.nl

Pasteltekening van Petriesja van de Bunt

De Eshof is open van 12.00 - 17.00 uur. Zaterdag is de Eshof vanwege een bijeenkomst gesloten voor publiek. Kunstcentrum Collage is alle expositiedagen geopend van 12.00 - 17.00 uur.

Sierou de Vries

Schilderij van Margreet Faber

Gastvoorgangers in maart

Op 2 maart gaat **Lieske Duim** voor. Lieske is op deze plek al een paar keer geïntroduceerd. Zo langzamerhand weet iedereen wie Lieske is. Zij is de 'duizendpoot' van de Eshof. Je komt Lieske overal tegen. Of het nu is voor bediening

van het beeld tijdens kerkdiensten en andere gebeurtenissen die in de kerkzaal plaatsvinden, om kerkgangers welkom te heten, dan wel op een ladder om schilderwerk te verrichten... Lieske kan heel veel en voelt zich nergens te goed voor. Ook als voorganger weet zij de juiste toon te treffen en toehoorders te boeien. Ondanks haar vele activiteiten is Lieske gelukkig bereid enkele kerkdiensten voor haar rekening te nemen.

Op 29 maart (Palmpasen) gaat **Job de Bruijn** uit Eemnes voor. Op 9 februari heeft Job indruk gemaakt in de Eshof met de presentatie van zijn nieuwe liedbundel, *De Hemel zwaait*. Op die avond hebben we prachtige liederen gezongen met

mooie teksten. Job is al enkele jaren met emeritaat en gaat gemiddeld 2 keer in de maand nog ergens voor. Hij komt graag naar de Eshof, dus ook op 29 maart.

Frits Harmsen

Kerkdienst en liturgie

Gebarentolk in de kerkdienst

We hebben in de afgelopen anderhalf jaar in de kerkdienst kennis kunnen maken met gebarentaal. Regelmatig tolkte Diana Kneppers-Doornekamp voor Talisha van Wilgenburg, die intussen op school en thuis hard bezig is gebarentaal te leren. Diana gaat gas terug nemen en tolkt alleen in geval van nood. Anne heeft daarom officiële gebarentolken besproken. Op 22 februari hadden we Henrike in ons midden, straks op 15 maart komt Hanneke. Beiden hebben zich toegelegd op het tolken in kerkdiensten. Dankzij de gebarentaal en de zender die de spreker omhangt kan Talisha nu meer volgen dan voorheen. De tolken en de zender doorbreken haar isolement. Heel fijn dat dit kan!

Sara – zondag 22 maart

Op de vijfde zondag in de veertigdagentijd zullen we meeleven met Sara, de vrouw van Abraham. We hebben dan de musicalgroep in ons midden die de musical Sara gaat opvoeren in Weesp. Er zal deze zondag een aantal liederen uit die musical klinken. Gerard van Amstel is de muzikaal leider, Alexander Bauwens doet de regie en Henk en ik zingen mee. Ook Annemieke Hurdeman doet mee: zij is fluitist in het combo. We vinden het heerlijk om weer aan een musical-productie mee te werken. (Henk speelt Lot, ik ben ‘de vrouw van’; naamloos, tja, de bijbel stamt uit een patriarchale tijd.)

Het verhaal van de musical wordt beschreven vanuit Sara's gezichtspunt. Hoe is het voor haar om met Abram mee te reizen, weg uit Haran, een onzekere toekomst tegemoet? God belooft hun land en een kind. Maar beide beloftes lijken niet uit te komen. Het verhaal vertelt hoe de twijfel zich steeds meer in het hart van Sara nestelt.

Haar leven roept vragen op. Vragen over God en goden. Over vertrouwen en twijfel. Over omgaan met diversiteit en slavernij. Over hoop en wanhoop. Ook kun je je afvragen: hoe zou het voor Sara zijn geweest, toen Abraham met Isaac een berg op ging om hem daar te offeren?

Wie de musical in Weesp wil komen zien, is van harte uitgenodigd. De uitvoeringsdata zijn 17, 18 en 19 april. Vanaf begin maart zal er een website in de lucht zijn en kunnen kaarten worden besteld.

Palmzondag – 29 maart

Ook dit jaar kunnen de kinderen weer palmpaasstokken maken. Ze zijn allemaal uitgenodigd in de kerkdienst van Palmzondag op 29 maart. Tijdens het grootste deel van de dienst gaan ze aan het werk met het versieren van de kruisen.

En aan het eind komen ze in optocht de kerkzaal binnen. Alle kinderen, van harte welkom. We hopen dat we heel veel kruisen nodig zullen hebben...

Vespers in de Stille Week

Van zondag 29 maart tot en met woensdag 1 april zal er elke avond om 19.00 uur een oecumenische vesper zijn in de Eshof. We moeten ze nog voorbereiden; daardoor kan ik nog niets zeggen over de inhoud. Deze vieringen zullen bijeenkomsten zijn van verstilling en onthaasting. En van hoop op licht en uitzicht. Van harte welkom!

Paastriduüm: Witte Donderdag, Goede Vrijdag en Paaswake/Paasmorgen – 2, 3, 4 en 5 april

Net als andere jaren zullen we Witte Donderdag en Goede Vrijdag samen vieren met onze rooms-katholieke burens. Ben Piepers en ik zullen samen voorgaan. We volgen het evangelie volgens de beschrijving van Johannes.

Op Witte Donderdag zijn we om 19.00 uur welkom in het Pauluscentrum. We zitten in een kring voor een meditatieve viering en delen brood en wijn.

Op Goede Vrijdag zijn om 19.00 uur onze burens welkom in de Eshof. We lezen het lijdensevangelie volgens Johannes. Een klein koor zal enkele liederen zingen. Daarnaast is er veel samenzang.

De Paaswake zal iets anders zijn dan de vorige jaren. Allereerst kunnen we de Paaswake helaas niet oecumenisch vieren. In het bisdom is besloten dat men zoveel mogelijk alle parochianen wil verzamelen op één locatie. Daar zal de paaswake worden gevierd en zullen de paaskaarsen van de verschillende gemeenschappen worden aangestoken, die na afloop van de viering met de mensen meegaan naar hun eigen kerkgebouw. Ook de mensen van de Paulusgemeenschap worden daar verwacht. Het is niet de bedoeling dat ze ook in hun eigen plaats een Paaswake vieren.

In het Liturgisch Werkoverleg hebben we verder besloten om de volgorde van de verschillende liturgische momenten iets te veranderen. Daarmee willen we meer opbouw brengen in het geheel van Paasnachtrituelen.

We zullen zoals altijd beginnen in de nacht. Alles is donker. Er is vertwijfeling. En er is tegelijkertijd hoop. Waarom is deze nacht anders dan alle andere nachten? We horen en zingen verhalen van licht, bevrijding en uitzicht.

Langzaamaan wordt het steeds een beetje lichter. Dan wordt de paaskaars binnengebracht, de kaars die dit jaar is beschilderd door Ria Kooistra. We geven het licht aan elkaar door. Met de brandende kaars in onze handen horen we het evangelie van de opstanding. In plaats van een overweging zullen er enkele gedachten worden uitgesproken of zal er een gedicht klinken. Daarna gedenken we hoe we één zijn geworden met Christus in zijn doop, dood en opstanding. Hierna vieren we de Maaltijd van de Heer. In praktische zin verandert er nog iets in deze viering: we zullen eerst brood en wijn/druivensap krijgen en aansluitend

een kring maken door de hele kerkzaal heen. Intussen zingen we een lied. Vooral met het oog op het uitdelen van wijn/druivensap is dit veiliger dan wanneer we met dienbladen rondgaan.

Op Paasmorgen zullen we uitbundig de opstanding bezingen. En zullen we ons bezinnen op de betekenis die opstanding heeft in ons leven.

Kerkdienst online en beamerpresentatie

De livestream van de kerkdienst is niet meer weg te denken. Datzelfde geldt voor de projectie van de liturgie via beamer. Het zijn twee verworvenheden die we aan de coronatijd hebben overgehouden.

Elke zondag opnieuw is er een flinke groep mensen die thuis meeviert. Dat kan nodig zijn omdat ze ziek zijn of omdat ze om andere redenen niet in de kerk kunnen komen. Het kan gewoon eens prettig zijn om rustig thuis te blijven en even goed de dienst te kunnen volgen. Er is ook in het Gastenhuis een groepje dat in de huiskamer bijeen zit en op het grote tv-scherm de kerkdienst volgt. Daarnaast biedt de projectie via de beamer allerlei mogelijkheden, zoals het projecteren van foto's van de kruiswegstaties die in de komende weken leidend zullen zijn. Er is al flink wat papier bespaard.

Achter de livestream en de projectie gaat een heel team schuil. Mensen die van tevoren de presentatie van de liturgie in een net jasje steken en daarbij soms zelf de coupletten onder noten moeten zetten. Mensen die teksten en liederen controleren op onregelmatigheden. Mensen die een uur voor aanvang van de dienst al een aantal beelden klaarzetten. Mensen die zich verdiepen in de ins en outs van het geluid. Ik wil ze eens noemen, vandaar dit stukje aandacht. Deze geweldige vrijwilligers zijn onmisbaar voor de kerkdienst en de liturgie. Zelf vind ik het elke zondag weer fijn om te beseffen dat niet enkel de mensen in de Eshof de kerkdienst meevieren, maar dat er een hele kring van mensen omheen aanwezig is. We zien ze niet, maar ze zijn er wel.

Ben je handig met de computer of wil je je verdiepen in hoe het geluid werkt? Laat het weten aan een van de mensen achter de bedieningstafel!

Ellie Boot

Colofon

Rondom 'de Eshof' is het kerkblad van de Protestantse Gemeente 'de Eshof' te Hoevelaken. Het verschijnt 10 keer per jaar.

De Rondom is in de eerste plaats bestemd voor de leden van de kerkelijke gemeente en daarnaast voor een ieder die kennis wil nemen van de activiteiten binnen 'de Eshof'. De Rondom voorziet de lezer van algemene informatie over het gemeentelven en is tevens een platform voor gemeenteleden om zaken betreffende kerk en geloof te delen.

Redactie

Inge Pie, Ad Ritmeester, Herman Wieser en Jan van de Kuilen

Kopij inleveren bij: rondomdeeshof@gmail.com

Inleverdata

De inleverdatum voor het aprilnummer is: dinsdag 31 maart 2026.

De inleverdatum voor het meinumnummer is: dinsdag 28 april 2026.

Distributie

Annie en Frans Hanse

Ondersteunt u het kerkblad al?

De Rondom wordt bekostigd uit giften van de lezers. Uw gift is welkom op IBAN: NL03 RABO 0373735375

t.n.v. Prot. Gemeente 'de Eshof' Rondom

Wij vragen een bijdrage van € 30,- voor de gedrukte Rondom (optioneel inclusief digitale versie).

Als u alléén de digitale Rondom wilt ontvangen vragen wij een bijdrage van € 7,50.

Wilt u de Rondom ook digitaal of alleen digitaal ontvangen dan kunt u dat kenbaar maken door een mail te sturen naar:

digitale.rondom@gmail.com

Stelt u geen prijs op de Rondom, geef dat dan a.u.b. door aan digitale.rondom@gmail.com

We verwijderen dan uw adres uit het bezorgbestand.

Rondom op de website

Op de website van 'de Eshof', www.pgdeeshof.nl is

een kleurenversie van de Rondom beschikbaar. Hierin zijn echter de privacygevoelige delen weggelaten.

Eshof Nieuwsbrief

Hierin informeren we u wekelijks over alles met betrekking tot de kerkdiensten en de activiteiten in de Eshof voor die week. Wilt u ook graag de nieuwsbrief ontvangen?

Geef u op bij: nieuwsbriefeshof@kpnmail.nl

Zeger (17) bouwt aan een dagcentrum voor leeftijdsgenoten in Georgië; “En dat ga ik afmaken!”

[bron: VRMG 8/2/26 - Sierou de Vries / bewerkt door red.]

HOEVELAKEN – Zeger Duine (17) ging in 2024 voor het eerst op reis met een groep jongeren uit Hoevelaken om te bouwen aan een dagcentrum voor leeftijdsgenoten in Georgië. Ondanks dat hij drie weken moest bijkomen van de reis, laat dit project hem niet los en gaat hij deze zomer voor de vierde keer naar Georgië; “Ik wil het echt afmaken!”

Zeger is gewoon een 17-jarige, zoals iedere 17-jarige in Nederland. Hoodie aan, geen jas, ook al vriest het buiten, hij is in zijn vrije tijd graag aan het gamen en heeft een vriendin in Engeland. Zeger is net begonnen aan zijn stage bij een bouwbedrijf in Leusden, voor zijn opleiding tot ‘Allround vakman & onderhoud.’ Als hij klaar is, wil hij graag een eigen klusbedrijf beginnen.

“Wat mij een verschilmaker maakt? Ik denk wel anders dan leeftijdsgenoten. Als het op mijn pad komt, help ik andere mensen”, vult hij aan. “Zoals laatst, toen een auto vast kwam te staan. Ik was moe en had het heel koud. Ik heb toch even een duwtje gegeven zodat die meneer weer verder kon.”

Goed voorbereid ging de groep jongeren uit Hoevelaken naar Georgië. Een verkenningsgroep volwassenen is eerst naar Aghaiani (een uur reizen vanaf de hoofdstad Tbilisi) gereisd om daar te kijken wat er te doen is en of het veilig is voor de jongeren om daar te verblijven. Het doel was duidelijk: een dagcentrum bouwen voor jongeren tot ongeveer 16 jaar. Een thuis bieden aan de plaatselijke jeugd waar ze welkom zijn voor eten, huiswerkbegeleiding en ‘sociaal vormende’ activiteiten. Veel gezinnen in die omgeving zijn door onder andere financiële problemen ontwricht.

“Ik heb van huis uit meegekregen dat, wanneer je anderen kunt helpen, je dat ook doet”, vertelt Zeger. “Met zo’n projectreis leer je andere culturen kennen, je leeft echt met die mensen daar en je ziet een andere omgeving. Je gaat daarna met een goed gevoel naar huis.”

Hoe goed je ook voorbereid bent, je komt natuurlijk in een ander land altijd vol verrassingen te staan. “Je komt echt aan in een heel mooi land, maar ik moest wel wennen aan het verkeer, en dat ze het moeilijk vinden goed te plannen.”

De bouwplaats waar ze kwamen moest helemaal opgeruimd worden. De werkweek van de jongeren en hun begeleiders bestond letterlijk uit puin sjouwen.

“En daarna heb ik voor mijn gevoel alleen maar emmers mortel gesjouwd. De hele dag door in de enorme hitte. Maar we hebben wel negentig procent van de begane grond afgekregen.” Na een week bouwen, ging de groep met de jongeren op zomerkamp. “Iedere dag begon met ochtend-gymnastiek. Daar keek ik het minst naar uit. Het allerleukste was dat we daar echt ‘connecten’ met de jongeren. Die waren niet veel te zien op de bouw natuurlijk. Het was heel leuk om de verschillen te ontdekken. Leeftijdsgenoten lijken daar echt veel ouder dan ons, dat zit misschien wel in de genen. Maar ook samen eten zorgde voor een klik. En de gesprekken die je hebt zijn heel interessant, ze waren echt verbaasd dat wij dit werk voor hen deden. Ook nog vrijwillig.” Ze sloten het kamp af met een Bonte Avond. Daarna vertrok de groep jongeren weer naar Nederland.

Zegers vader, Gerwin, was mee als begeleider en hield het contact met Georgië. Tot zijn frustratie kwam het bouwproject zo goed als stil te liggen na het vertrek van de Hoevelakers. “Daar kunnen ze niets aan doen”, zegt Zeger. “Maar we wilden wel graag dat het af zou komen daar en dat het dagcentrum in gebruik genomen kon worden.”

Samen met zijn vader en Ruud Stitselaar keerde Zeger terug naar Aghaiani. “Eind oktober 2024 stonden we weer in Georgië te bouwen. Ruud heeft veel verstand van leidingwerk en kon zo de badkamers en andere zaken goed aansluiten en mijn vader en ik hielpen waar kon met plaatselijke bouwvakkers aan de bouw van het dagcentrum.”

Gelukkig zagen ze dat de bouw daarna doorging. Na zijn eindexamen besloot Zeger opnieuw met zijn vader naar Georgië te gaan. Samen maakten ze een bergwandeltocht door de Kaukasus. Het voelde logisch om met hem samen nog een keer naar Georgië te gaan na de wandeltocht. Met steun uit Hoevelaken kon het zomerkamp doorgaan. In juli 2025 waren ze daar opnieuw bij. “Die verbinding die je hebt gaat nooit meer weg en dat is wel heel speciaal.”

Het gaat zelfs zo goed met de bouw dat deze zomer het dagcentrum geopend wordt. Dit keer gaan ze niet samen, maar met een groep. “We willen nu met gezinnen naar Georgië. We hopen dan buiten het dagcentrum alles af te maken en we willen weer meedoen met het zomerkamp. Er kunnen nog mensen mee!”

En Zegers toekomst? “Ik wil meer reizen. Natuurlijk moet ik naar school, maar daarna zou ik wel willen backpacken in de Dolomieten. Ergens in de bergen. En natuurlijk blijven de goede doelen mij trekken, ik ben niet bang om te reizen en er is nog genoeg te doen en te zien in de wereld. En ik wil natuurlijk mijn eigen bedrijf beginnen.”

*Sierou de Vries,
voor VRMG*

